

af sigtede af særlige grunde må anses for nytteløs eller skadelig for sigtede, jf. § 764, stk. 2.

I det retsmøde, der afholdes til afgørelse af spørgsmålet om varetægtsfængsling mv., skal sigtede have adgang til bistand af en forsvarer. Er den sigtede til stede i retsmødet, skal der gives vedkommende lejlighed til en samtale med forsvareren inden afhøringen, jf. retsplejelovens § 764, stk. 3.

Afgørelsen om varetægtsfængsling mv. træffes ved kendelse og skal begrundes. Hvis sigtede varetægtsfængsles, skal de konkrete omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at betingelserne herfor er opfyldt, anføres i kendelsen. Hvis fængslingen opretholdes ud over de frister, som er nævnt i § 768 a, stk. 1 og 2, skal de særlige omstændigheder i sagen, hvorpå det støttes, at fortsat varetægtsfængsling er påkrævet, anføres i kendelsen, jf. retsplejelovens § 764, stk. 4.

2.1.2.3. Retsplejelovens §§ 767-769 indeholder regler om frister og tidsmæssige grænser for varetægtsfængsling og andre foranstaltninger.

Efter retsplejelovens § 767, stk. 1, skal der fastsættes en frist for varetægtsfængslingens længde. Fristen skal være så kort som mulig og må ikke overstige 4 uger. Fristen kan forlænges, men højst med 4 uger ad gangen. Indtil dom er afsagt i 1. instans finder de ovennævnte regler i § 764 finder tilsvarende anvendelse på retsmøder og kendelser om fristforlængelse.

Fremstilling i retten af en sigtet, der er varetægtsfængslet eller undergivet anden frihedsberøvende foranstaltning, kan ifølge § 767, stk. 1, sidste pkt., undlades, når vedkommende giver afkald på at blive fremstillet, eller retten finder, at fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder. Andre frihedsberøvende foranstaltninger omfatter fængslingssurrogater efter § 765, stk. 2, nr. 3, hvorefter retten kan bestemme, at sigtede skal tage ophold i egnet hjem eller institution, og til dels § 765, stk. 2, nr. 4, når retten har bestemt, at sigtede skal undergive sig psykiatrisk behandling eller afvænningsbehandling på hospital eller særlig institution. Derimod omfatter § 767, stk. 1, sidste pkt., ikke andre foranstaltninger efter § 765, stk. 2, hvor sigtede ikke er frihedsberøvet og derfor selv kan stå for transport til og fra retsmødet.

Når anklagemyndigheden har indleveret anklageskrift til retten, og retten har fastsat tidspunkt for hovedforhandlingen, kan retten ved udløb af en frist efter stk. 1 bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal fortsætte uden yderligere forlængelser, indtil der er afsagt dom i sagen. Hvis retten træffer sådan bestemmelse, kan tiltalte tidligst 3 uger efter afgørelsen anmode retten om at ophæve varetægtsfængslingen eller foranstaltningen. I så fald skal retten

inden 7 dage træffe afgørelse herom. Hvis retten ikke imødekommer anmodningen, kan tiltalte tidligst 3 uger efter rettens afgørelse fremsætte ny anmodning, jf. retsplejelovens § 767, stk. 2.

Hvis den frist, der er fastsat efter stk. 1, udløber efter, at hovedforhandlingen er begyndt, fortsætter varetægtsfængslingen eller foranstaltningen uden yderligere forlængelser, indtil der er afsagt dom i sagen. Tiltalte kan efter udløbet af den frist, der er fastsat for hovedforhandlingen, anmode retten om at ophæve varetægtsfængslingen eller foranstaltningen, og i så fald skal retten inden 7 dage træffe afgørelse herom, jf. retsplejelovens § 767, stk. 3.

Kæres en kendelse om fristforlængelse, hvorved varetægtsfængslingen eller anden frihedsberøvende foranstaltning udstrækkes ud over 3 måneder, skal kæremålet efter begæring behandles mundtligt. Når kæremål én gang er blevet behandlet mundtligt, afgør den overordnede ret, om en senere begæring om mundtlig behandling skal imødekommes. Bestemmelsen i § 767, stk. 1, sidste pkt., hvorefter fremstillingen af den sigtede kan undlades, hvis den sigtede giver afkald herpå, eller hvis fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder, finder tilsvarende anvendelse, jf. retsplejelovens § 767, stk. 4.

Efter retsplejelovens § 768 skal varetægtsfængslingen eller foranstaltningen om fornødent ophæves ved rettens kendelse, når forfølgning opgives eller betingelserne for iværksættelse ikke længere er til stede. Finder retten, at undersøgelsen ikke fremmes med tilstrækkelig hurtighed, og at fortsat varetægtsfængsling eller anden foranstaltning ikke er rimelig, skal retten ophæve den.

Herudover fastsætter retsplejelovens § 768 a tidsmæssige grænser for, hvor længe en varetægtsfængsling normalt kan opretholdes. Medmindre retten finder, at der foreligger særlige omstændigheder, må varetægtsfængsling således ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger 1) 6 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år, eller 2) 1 år, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, jf. stk. 1.

Medmindre retten finder, at der foreligger helt særlige omstændigheder, må varetægtsfængsling, når arrestanten er under 18 år, ikke finde sted i et sammenhængende tidsrum, der overstiger 1) 4 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven ikke kan medføre fængsel i 6 år, eller 2) 8 måneder, når sigtelsen angår en lovovertrædelse, som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, jf. retsplejelovens § 768 a, stk. 2.